

BINTI EN DE STEENTJES

Binti komt thuis. In de zakken van haar jas zitten steentjes.
Kijk mama, zegt Binti.
Wat zijn ze mooi! Waar heb je die vandaan, Binti? vraagt mama.
Gewoon, zegt Binti. Gevonden op straat. Nu ga ik ze wassen.
Binti doet haar jas uit en loopt naar de badkamer.
Ze legt de steentjes in de wasbak: zwarte steentjes en grijze steentjes.
Ze draait de kraan open.
De steentjes blinken in het water. Binti wast elk steentje in de wasbak.
Dan droogt ze de steentjes in de handdoek.
Klaar! zegt Binti.
De steentjes zijn klaar.

Wat doet Binti?

Binti neemt de steentjes mee naar de woonkamer.
Popje zit op de vensterbank. Ik maak een kasteel, zegt Binti. Jij mag kijken.
Binti kiest eerst de platte steentjes.
Ze legt de platte steentjes op een rij op de vensterbank.
Dat is de muur van het kasteel, zegt ze.
Dan neemt ze de ronde steentjes.
Voorzichtig, Binti! zegt popje.
Binti is heel voorzichtig. Ze neemt elk steentje tussen haar duim en wijsvinger.
Ze legt het op de muur van het kasteel.
Dat zijn de torens, zegt ze.
Popje vindt het prachtig.
Maar wie woont in het kasteel? vraagt popje.
In het kasteel wonen heel kleine kindjes, zegt Binti.
Je ziet ze niet want het zijn toverkindjes.
Maar wat ziet popje?
Boven de muur van het kasteel piept een gezichtje. En daar, nog één.
Popje lacht. Ik zie ze wel! Dan zijn ze er, dan zijn ze er niet.
En jij, zie jij de toverkindjes?
Echt waar? Vraagt Binti. Echt waar! zegt mama.

